

Publicerad 2007-03-30 18:50 av Flickan*i*L*för*Lycka*

Min syster bad mig att skriva något genom insperation från en av hennes teckningar, denna skrev jag ur många synvinklar men mestadels skrev jag om den överlevande systemns syn på den sin sjuka...

Ma petite soeur/ Min lilla syster

Tysta tysta andetag
Viskas till en kudde
Dränkt utav uppgivenhetens tårar
Nu ska jag dö
Tänker barnet i sin säng
Alldeles tyst i dödens
dimmiga mynning

Mellan liv och himmel

Hostan ökar i sin hast
Och hjärtat, det lilla skenar
Skenar iväg iväg över de gamla grusvägarnas
Lätt rusande fotsteg, hennes hjärta ett med stegen
Dödens hästar tar, ett lugn som håller henne i sitt förvar

Och sin syster haver hon vakande vid sin fot
En syster hon nynnade på en sång
vår mor lärt oss barn en gång
Sov du lille videung...än så är det vinter...
Men den är över nu, snälla vakna kära du!
Hon höres snyfta vid systemns tunna fot
När detta lilla barns ögon sluts för natten
När det öppnas för en dag
Och en dag det må bli
Den dag då de inte kommer
att slutas levande igen

Världen, natten ropar ut i sin sorg
Över en ängels bortgång
Stjärnfall, solnedgångar

☾ Min bleka änglasyster

Den gamla trästolen knakar när hon rör sig
Beredd att rusa genom de få sekunder
som ligger dem emellan

O' Min syster, kära syster

Snart skall du dö och jag vet ingen bot
Varje hostattack är för oss alla som ett ständigt hot
Att detta kan bli det sista
Hon viskar ännu i tystnaden
för sin systers halvt döva öron-

Vakande vid en sida
En säng av knarrigt gammalt trä
I svettgult täcke, doftande av dödens
snara ankomst gräver sig fingrar ner
Då hjärtat slår ack så ansträngt
Trappar ner mer och mer

En tår skimrar i kristall
Solen stiger, Säger hallå
God dag, Kära du kom ut och lek

Men det enda hon tänker på är att varje sekund
Bort ifrån sin unga systers sida äro ett förfärligt svek

Och vallmoblommorna de fortsätter att svaja
Röda i ett strimmigt hav av sommargrönt gräs
Den här sommarn' skulle du gillat min syster
Den skulle du älskat, kära du
Sjunger fåglarna i träden utanför
I väntan på att den lilla unga dör

Så ock även sjunger syster nu och hennes röst smeker
alla de sommarkyssta vallmoblad
systers stilla viskning andas luft i luften
och kan andas för ett par sönderglittrande sekunder

Hölasset där dennes unga syster nu vilar
Med familjens sommarljuva kärleksvindar

Ty den må aldrig mer vandra utan vida vindar
men tårar pryder mina näras trots sommarns solbleka kinder

O' Min syster Din prins han må aldrig mer få dina vallmoröda läppar
i sina så trygga händer, fåglar kommer nu och aldrig de vänder
Aldrig får eder av er ännu en kyss ifrån sin älskades läppar

Din prins han försvann
men han grät vid din sida
Alltför sent insåg han
att din bortgång skulle lämna
hans hjärta att för evigt lida

Just så sjunger de nu sörjande vid din sida, kära unga kvinna
En systers toner, en moders toner
en faders toner, en broders, en väns
och mans toner, en för alltid älskad man
av dig mitt barn

Ty de sjunger ut i sin klagan till Gud

Och vallmoblad skingras ifrån sin kvist
Ger ett andetag åt dig där vi åker med ditt nu bleka ansikte
Förr sådana kinder av leende
Men smilgroparna har slätats ut nu
Och aldrig får de le igen
Och hon viskar ut i vinden

O' syster min syster
Önskar så att du inte släppt denna världen
Nej, Inte alltid skulle den legat bister
Dina fötter skulle fått känna sommarvarma ängar
Och vallmoblommornas mjukhet

En sista doft
En sista färg i vinden
Och den blev din
Fallen från vallmoblomman min
Den jag plockade och döpte till enbart din

Men min kära syster

Godnatt nu
kära syster
Godnatt kära du

tyst ska jag önska en önskan
denna aldrig så nattsvarta natt
att du min kära vän ska dröm om mig inatt
så vi är tillsammans för ännu ett sista godnatt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Flickan**i**L*för*Lycka* med Poeter.se id #7748 innehar upphovsrätten